

Ostan aabitsa ja koduõpetaja

Raul on igati normaalne poiss. Seitsmendaks eluaastaks oli ta reisinud Rootsis, Saksamaal ja Ameerikas ning oskas pisut võõrkeeligi. Enne kooli Raul lasteaias ei käinud, sest ema oli kodune.

Esimene kooliveerand lõppes aga Raulile "kahega" tunnistusel. Õpetaja rääkis midagi koolineuroosist, koduski oli poiss närviline ja rahutu. "Kuidas siis nii, ta oli ju igati arenenud laps," löid vanemad käsi kokku. Arukal lapsel hakkas koolis igav, leidsid nad. Muidugi on õpetaja selles süüdi, et poiss tunnistusele "kahe" sai.

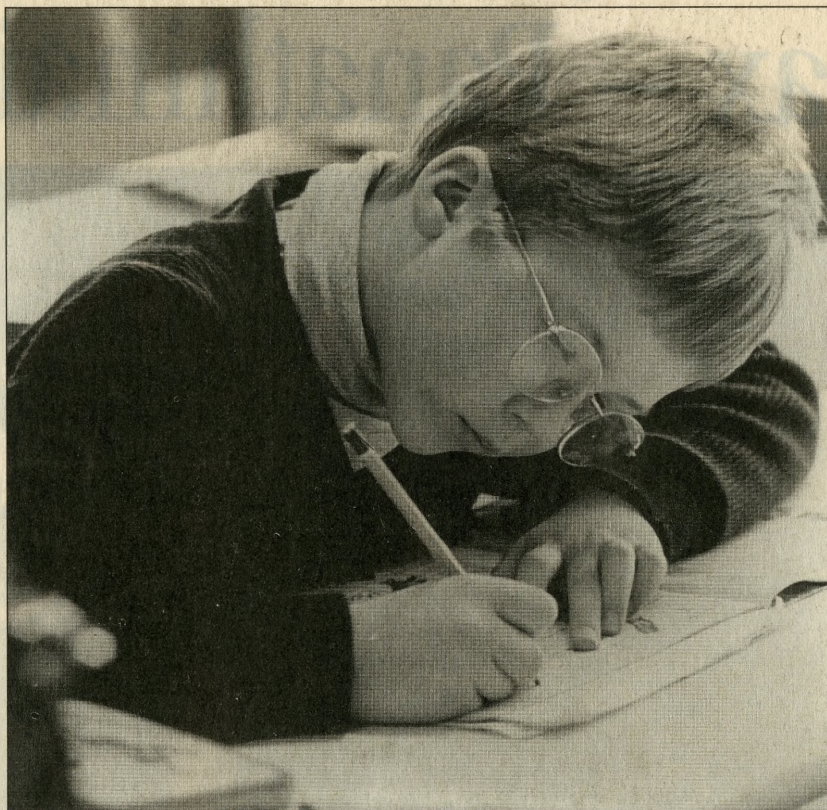
Tegelikult ei olnud Raul lihtsalt kooliks ette valmistatud. Ta polnud midagi kuulnud tunniplaanist, koolitööst ega harjunud arvestama suure kaaslaste hulga. Ta ei teadnud ka, et lisaks asjadele, mida talle meeldib teha, on ka kohustusi, mida peab täitma.

Emad on nõutud

Raul kuulub selle 40 protsendi eelkooliealiste eesti laste hulka, kes ei ole käinud lasteaias. Mõnel vanemal pole lasteaiamaksu tasumiseks raha, teisel on jälle liiga palju raha, et "sobiks" last ühiskollektiivi saata. Ometi saavad need lapsed ühel päeval koolis kokku ja hakkavad koos õppima.

"I klassi õpetajad kurdavad, et iial pole olnud ühes klassis nii erineva sotsiaalse taustaga lapsi," räägib Haridustöötajate Koolituskeskuse alghariduse metoodik Helgi Piir. Viis protsenti lastest ei täida üldse koolikohustust.

Helgi Piir on viimased aastad töö-

Õppimine võib väikesele lapsele osutada ränkraskeks tööks, kui teda pole selleks ette valmistatud.

VERNER PUHM

tanud koduõpetajana perekondades, kus lastel on õppimisega probleeme. "Ma avastasin, et tänapäeva lapsele võib õppimine olla ränkraske," sõnab Helgi Piir. "Abivajajaid on päris palju." See selgub juba lugedes tööpakkumiskuulutusi, kus pidevalt õppetöös järeleaitajat otsitakse. Lapsele enne kooli võetud lapsehoidjalt ei ole ju keegi pedagoogilist haridust nõudnud.

Paljud kodused emad tahaksid ise oma lapsi kooliks ette valmistada, aga nad ei tea, kuidas seda teha. Ettevalmistusrühmi kodustele lastele koolide ja lasteade juures enam ei ole.

Et tänavu sügisel ei tabaks perekondi suur ehmatus, alustasid Tallinna Haridustöötajate Koolituskeskuse pedagoogid Helgi Piiri algatusel koduste laste ja nende vanemate kooliks ettevalmistamist.

Uued kursused ei kujuta endast 0 klassi ega pühapäevakooli. Õpetust jagatakse tasuta, et mitte võtta vaesematelt peredelt võimalust sellest osa saada.

Kaasa armas mänguasi

Laste kursuste kavas on alguses tutvumine ja õppemängud, siis lihavõttepühadeks valmistumine, meisterdamine, joonistamine, kõnearenduslikel teemadel vestlemine, emadepäevaks valmistumine. Kindlasti tegeleb lastega ka muusikakasvataja.

Lapsevanematele räägib psühholoog koolimineja valmisolekust õpilase rolli kandmiseks, seitsmeaastase lapse käelisest tegevusest, loovusest, kõne ja isiksuse arengust. Lastearst vestleb vanematega seitsmeaastase tervisest.

See kursus on esimene etapp suuremast eelkooliealiste laste ja nende vanemate koolitusprogrammist, mis peaks vältama terve aasta läbi. Lapsevanematele, kes ei ela Tallinnas, on koostamisel ja väljaandmisel infoleht.

"Lapsi võib kursustele tulla 30, aga ka 300, me ei tea, kui suur on vanemate huvi," sõnab Helgi Piir. Tallinna õpiabikeskuse loomine ja koduõppe koordineerimine on praegu veel tulevikuniustus.

Esimene õppepäev on 28. märtsil kell 18 Haridustöötajate Koolituskeskuses (Sakala 21). Osavõttu palutakse teatada telefonidel 684 955 või 684 963. Kursused toimuvad märtsist juunini üks kord nädalas kaks tundi tasuta. Endal tuleb kaasa võtta armas mänguasi ja joonistustarbed.

PIRET TALI